

چرا مزامیر را دوست دارم؟

رابرت گادفری

در کنفرانسی که اخیراً برگزار شد، از من پرسیدند که کتاب مورد علاقه‌ام در کتاب مقدس چیست. اولین واکنش من این بود که با خودم فکر کنم آیا این سوال بجایی است؟ آیا نباید تمام کلام خدا را به یک اندازه دوست داشته باشیم؟ سپس به خودم گفتم که باید با آن‌ها همکاری کنم و از خودم پرسیدم که بیشتر به کدام کتاب رجوع می‌کنم و از آن لذت می‌برم. متوجه شدم که پاسخ بسیار ساده است. در سال‌های اخیر، آن کتاب برای من کتاب مزامیر بوده است.

من در دوران دبیرستان و در سال سوم، از طریق خدمت کلیسایی که بیشتر مزامیر را می‌خواند، به مسیح ایمان آوردم. بنابراین، سال‌های زیادی با مزامیر زندگی کرده‌ام و چیزهایی درباره‌ی آن‌ها آموخته‌ام. اما تنها در سال‌های اخیر است که آن‌ها را عمیقاً جذاب و شگفت‌انگیز یافته‌ام.

۱. مزامیر زیبا هستند.

ویژگی‌های بسیاری از مزامیر برای من به ویژه جذاب بوده‌اند. اولین ویژگی، زیبایی زبان و بیان شاعرانه‌ی حقایق بزرگ ایمان است. به این کلمات ساده فکر کنید: «خداوند شبان من است» (مزامیر ۲۳: ۱). این کلمات تا چه اندازه به بسیاری از افراد دردمند، آرامش بخشیده است! یا به وعده‌های رستگاری خدا در مزامور ۱۰۳ فکر کنید:

ای جان من، خداوند را متبارک بخوان و هیچ‌یک از الطاف او را فراموش نکن! او که همه‌ی گناهانت را می‌آمرزد و همه‌ی بیماری‌هایت را شفا می‌دهد. او که جان تو را از گودال هلاکت رهایی می‌بخشد و تو را با محبت پایدار و رحمت، تاج‌گذاری می‌کند. او که تو را از نیکی‌ها سیر می‌کند تا جوانی‌ات مانند عقاب نو شود. (مزامیر ۱۰۳: ۲-۵)

یا به تصویر تأثیرگذار یادآوری خدا از رنج‌هایمان فکر کنید: «اشک‌های مرا در مشک خود نگه دار.» (مزامیر ۵۶: ۸)

۲. مزامیر گنجینه‌ای عمیق در خود دارند.

دومین جذابیت مزامیر این است که هر چه بیشتر در آن‌ها کاوش کنید، بیشتر کشف می‌کنید. مانند همه‌ی اشعار بزرگ، مزامیر مانند معدنی هستند که هر چه عمیق‌تر در آن حفاری کنید، به طلاهای بیشتری می‌رسید. آن‌ها به هر تلاشی که برای شناخت بهترشان می‌کنیم، پاداش فراوان می‌دهند.

۳. برای هر موقعیتی مزامیری وجود دارد.

البته مزامیر به طور خاص به همه‌ی موقعیت‌های مختلف که برایشان کارت تبریک وجود دارد، اشاره‌ای نمی‌کنند. اما تمام لحظات مهم معنوی و احساسات را در زندگی ایمانداران نشان می‌دهند. همانطور که جان کلونین گفته است:

من عادت کرده‌ام که این کتاب را - و فکر می‌کنم به درستی - «کالبدشکافی همه‌ی بخش‌های روح» بنامم. زیرا هیچ احساسی وجود ندارد که انسان بتواند از آن آگاه باشد و در اینجا، مانند آینه‌ای، منعکس نشده باشد.

۴. مزامیر سرشار از مسیح هستند.

آن‌ها نه تنها به صراحت آمدن مسیح را پیشگویی می‌کنند (مانند مزامیر ۲، ۲۲ و ۱۱۰)، بلکه پیام مزامیر همواره روح را به سوی مسیح و کار بزرگ نجات‌بخش او هدایت می‌کند. همانطور که در کلیسای اولیه گفته شده است: «همیشه زمزموری بر زبان، همواره مسیح در قلب.» (semper in ore psalmus, semper in corde Christus) مزامیر، مشارکت ما را با مسیح تقویت می‌کنند.

مزامیر به ما می‌آموزند که چگونه در تمام شرایط زندگی، احساسات خود را به خدا ابراز کنیم.

۵. مزامیر در طول تاریخ کلیسا مورد علاقه بوده‌اند.

آنچه من در مزامیر یافته‌ام، برای بسیاری از افراد در طول تاریخ کلیسا شناخته شده بوده است. در تمام طول تاریخ، کتاب مزامیر توسط بسیاری از مسیحیان در مکان‌های مختلف، گرمای داشته شده است. در دوران باستان و قرون وسطی، مزامیر به ویژه توسط راهبان، بسیار مورد مطالعه و خوانده می‌شدند. آتاناسیوس کبیر (۲۹۶-۳۷۳ میلادی) می‌گوید:

من معتقدم که انسان نمی‌تواند چیزی باشکوه‌تر از این مزامیر پیدا کند. زیرا آن‌ها تمام زندگی انسان، عواطف ذهن و هیجانات روح او را در بر می‌گیرند. انسان برای ستایش و تمجید خدا، می‌تواند مزامیری متناسب با هر موقعیتی انتخاب کند و در این صورت متوجه خواهد شد که آن‌ها برای او نوشته شده‌اند.

در دوران اصلاحات، بازیابی کتاب مقدس برای همه‌ی اعضای کلیسا، به معنای بازیابی مزامیر نیز بود. لوتر در جوانی و در زمان راهب بودن، مزامیر را آموخته بود و همچنان به آن‌ها علاقه داشت. او کتاب مزامیر را «کتاب مقدس کوچک» می‌نامید و می‌گفت:

کتاب مزامیر باید کتابی ارزشمند و محبوب باشد، حتی اگر دلیل آن فقط این باشد که مرگ و قیام مسیح را به روشنی وعده می‌دهد - و پادشاهی او و وضعیت و ماهیت تمام مسیحیت را به تصویر می‌کشد - که به راستی می‌توان آن را کتاب مقدس کوچک نامید. در این کتاب، تمام چیزهایی که در کتاب مقدس آمده است، به زیبایی و اختصار، جمع‌آوری شده است.

در میان اصلاح‌طلبان، مزامیر به صورت شعر درآمده و به عنوان کتاب سرود کلیسا خوانده می‌شد. این کلونینست‌های اولیه از این که می‌توانستند کلام خدا را بر زبان جاری کنند تا او را ستایش کنند، بسیار خوشحال بودند. جان کلونین که بر سرودن تمام مزامیر برای خواندن نظارت داشت، اشتیاق خود را به مزامیر با این کلمات بیان کرد:

از آنجایی که دعا کردن به درگاه خدا یکی از اصلی‌ترین راه‌های حفظ امنیت ماست و از آنجایی که هیچ راهنما و الگوی بهتر و بی‌خطاتری از مزامیر برای هدایت ما در این تمرین [دعا] نمی‌توان یافت، می‌توان نتیجه گرفت که هر چه انسان در فهم مزامیر بیشتر پیشرفت کند، دانش او از مهم‌ترین بخش آموزه‌های آسمانی بیشتر خواهد شد.

پیروان کلونین نیز اعتقاد او را در مورد ارزش مزامیر داشتند. ما می‌توانیم این را به وضوح در تجربیات کلونیست‌های فرانسوی که به هوگنوت‌ها معروف هستند، ببینیم. همانطور که برنارد کوترت نوشته است: «مزمورها، اصلاحات فرانسه بودند.» این پروتستان‌های فرانسوی قرن شانزدهم، عاشق مزامیر بودند و آن‌ها را با اشتیاق می‌خواندند، حتی در مسیر مرگ به عنوان شهید. هوگنوت‌های فرانسوی در نسخه‌ی منظوم مزامیر خود، سرودهایی یافتند که «به تقوای کلونین، قدرت شاعرانه می‌بخشید.» این ترجمه‌های شاعرانه‌ی مزامیر برای خواندن در قرن شانزدهم، به کلیسا کمک کرد تا بار دیگر قدرت و ارتباط مزامیر را ببیند.

با این حال، مزامیر برای مسیحیان اصلاح‌طلب چیزی بیش از الهام‌بخش و مایه‌ی آرامش بودند. مزامیر حتی چیزی بیش از ابزاری برای بیان شادی‌ها و غم‌هایشان به خدا با کلمات خود او بودند. کتاب مزامیر، زندگی آن‌ها را در ارتباط با افراد شروری که با آن‌ها مخالفت می‌کردند و خدایی که آن‌ها را حفظ می‌کرد، توضیح می‌داد. آن‌ها به عنوان قوم خدا، در مزامیر زندگی می‌کردند.

این متن قبلاً در کتاب "یاد بگیرید که مزامیر را دوست داشته باشید" اثر دلبیو. رابرت گادفری به چاپ رسیده است.

این مقاله در وبسایت لیگونیر منتشر شده است.

دکتر دلبیو. رابرت گادفری، بعنوان رئیس هیئت مدیره و همچنین یکی از معلمین همکار در سازمان خدمات لیگونیر می‌باشد. ایشان همزمان بعنوان استاد افتخاری در تاریخ کلیسا و همچنین رییس افتخاری در دانشگاه الهیات Westminster Seminary California هستند. دکتر گادفری معلم درس بررسی تاریخ کلیسا در سازمان خدمات لیگونیر می‌باشد که این مجموعه در ۶ قسمت ارائه شده است. دکتر گادفری نویسنده‌ی کتاب‌های بسیار می‌باشند که می‌توان به بعضی از آنها در اینجا اشاره کرد: *God's Pattern for Creation, Reformation Sketches, An Unexpected Journey, Learning to Love the Psalms* و *Saving the Reformation*.